

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Do komitetu wsparcia *Kołomyi* wpłynęły na tamtejszych pogorzalców następujące ofiary, a mianowicie złożyli: *W. Drohojewski* właściciel Turki 50 złr. i 16 korey zboża; ze składki w mieście *Kołomyi*: a) adjunkt *Prokopowicz* 72 złr. 20 c., b) kancelista *Kruszewski* 8 złr. 49 c., c) kancelista *Antoniewicz* 35 złr. i d) aktuariusz *Sierpiński* 52 złr. 58 c. *Wa. Łucya Jasińska* właścicielka *Zahajpola* 10 korey zboża, *Jakób Brettler* właściciel części wsi *Diadkowie* 5 złr., *Mechel i Ettie Seidmann* właściciele części wsi *Diadkowie* 5 złr., *kołomyjska kasa funduszowa dla ubogich* 30 złr. 94 c., *Maryan i Bronisław Słoneccy* z *Podhajczyk* 10 korey zboża, hrabia *Dzieduszycki* właściciel *Gwoźdźca* 6 korey zboża, urząd powiatowy w *Peczyszynie* 32 złr. 40 c., miasteczko *Horodenka* 400 bochenków chleba, *Krzysztof Bogdanowicz* właściciel *Dżurkowa* 50 złr. i 10 korey zboża, powiat *Horodenka* 18 korey zboża, 9 korey i 10 garncy maki i 99 bochenków chleba, *Zacharyasz Krzysztofowicz* dzierżawca wsi *Korolówki* 10 korey zboża, *Jan Moysa* właściciel *Rosochacza* 30 korey zboża, miasto powiatowe *Horodenka* 100 złr., *Eugeniusz Korzytko* właściciel *Piadyk* 5 korey zboża, *Jan Kleski* właściciel *Werbiasza* 10 korey zboża, gmina *Tysmienica* 350 bochenków chleba, *Julia Płwczynna* właścicielka *Słobudki* leśnej 5 korey zboża, gmina *izraelicka Horodenki* 590 bochenków chleba, *Józef Puzyna* właściciel *Gwoźdźca* 30 korey zboża, *Kajetan Agopsowicz* właściciel *Trofańówki* 16 korey zboża, gmina *izraelicka Kossowu* 75 bochenków chleba, *Tomasz Abrahamowicz* właściciel *Targowie* 20 korey zboża, powiat *Kossow* 28 złr. 50 c., powiat *Sniatyn* 87 złr., powiat *Peczyszyn* 33 złr. 58 c., *Stefan Krzysztofowicz* właściciel *Kornicza* 25 złr., *Krzysztof Czuczawa* właściciel *Wierzhowiec* 15 korey zboża, *Kazimierz Zdanowicz* dzierżawca wsi *Kornicza* 2 korey zboża, *Bołos Antoniewicz* właściciel części wsi *Winogradu* 7 korey zboża, *Józef Jasiński* właściciel *Zabłotowa* 25 złr., *Gurlński* dzierżawca wsi *Sorok* 10 złr. i 8 korey zboża, *Jakób Agopsowicz* właściciel *Kolaczkowiec* 20 złr., powiat *Kutly* 33 złr. 67 c., powiat *Kossow* 29 złr. 80 c., *Antoni Bogdanowicz* właściciel *Matiowiec* 6 korey zboża, powiat *Sniatyn* 38 złr. 40 c., powiat *Gwoździec* 16 złr. 98 c. i 2 sztuk męskiej bielizny, *Ignacy Krzysztofowicz* właściciel *Jasienowa* 12 korey zboża, kameralny urząd ekonomiczny *Rosubna* 25 złr., *Bazyli Ciesielski* właściciel realności w *Kołomyi* 2 korey maki, rz. kat. urząd parafialny w *Korszowie* 12 złr., *Mielewski* właściciel dóbr z *Podhajczyk* 5 korey zboża, powiat *Horodenka* 17 korey zboża i 500 bochenków chleba, *Kajetan Agopsowicz* właściciel *Trofańówki* 20 sztuk męskiej i 1 żeńskiej bielizny, ze składki w mieście *Kołomyi* aktuariusz *Sierpiński* 24 garncy zboża, 8 par trzewików, 8 sztuk męskiej i 8 żeńskiej bielizny i inne jeszcze suknie, *Jan Lehner* wójt z *Mariahilf* 76 złr. 5 korey i 10 garncy zboża, gmina *Kossow* 350 bochenków chleba, 6 par trzewików, 111 sztuk męskiej 69 żeńskiej bielizny i inne jeszcze suknie, *Jan Abgarowicz* właściciel *Łuki* 10 korey zboża, *W. Busch* rz. kat. dziekan *kołomyjski* i pleban w *Zabłotowie* 8 korey maki, *Karol Radliński* dzierżawca wsi *Kamionki* wielkiej 5 korey zboża, urzędnicy c. k. władzy obwodowej w *Kołomyi* 39 złr. w. a. — Nadto wpłynęło do urzędów powiatowych: w *Czortkowie* 3 złr. 50 c. i 22 złr. 13½ c., w *Brzeżanach* 15 złr. 50 c., w *Gródtku* 41 złr. 10 c.

Na wsparcie pogorzalców *Horodenki* zebrał urząd powiatowy w *Zabnie* w drodze składek 20 złr., a urząd powiatowy w *Czortkowie* 3 złr. 50 c.

Wszystkie te pieniądze zostały niezwłocznie odesłane na miejsce przeznaczenia.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

C. k. ministerjum stanu w porozumieniu z królewsko-węgierską kancelaryą nadworną, tudzież z innemi interesowanemi ministeryami pozwoliło panom *Dr. Leopoldowi Mayer Also-Russbach*, *Rafałowi Mayer*, *Ferdynandowi Burgett*, *Ignacemu Pfliger*, *Drowi Zygmunutowi Wehli* i współnikom założyć stowarzyszenie akcyjne w *Wiedniu* do nabycia i popędu wywozowego młyna parowego w *Szegedynie*, i połączonych z nim budowli wodnych przeznaczonych do użytku królewskiego wolnego miasta *Szegedynu*, i zatwierdziło statuta nowego stowarzyszenia.

C. k. ministerjum stanu w porozumieniu z innemi interesowanemi ministeryami pozwoliło pp. *Karolowi Demel*, właścicielowi domu w *Opawie*, *Wilhelmowi Vest*, aptekarzowi w *Opawie*, *Edwardowi Böhm*, sekretarzowi izby handlowej w *Ołomuńcu* i ich współnikom, założyć stowarzyszenie akcyjne w *Wiedniu* celem objęcia i

prowadzenia ruchu fabryki cukru w *Jaronowitzi* w *Morawii* (powiat *Göding*), i zatwierdziło statuta nowego stowarzyszenia.

Część nieurzędowa.

Lwów, 2. czerwca.

W izbie deputowanych Rady państwa toczyły się przedwczoraj obrady nad wnioskiem względem nieustającej czynności wydziału reformy podatkowej. Wydział, którego imieniem zdawał sprawę *Dr. Mühlfeld*, proponuje przyjęcie wniosku. *Dr. Rechbauer* mówił przeciw reformie podatkowej w ogóle i przeciw nieustającej czynności wydziału w szczególności, osobliwie z tego powodu, ponieważ *Węgry* nie są jeszcze reprezentowane w Radzie państwa. *Mowca* rozwodził się przytem szeroko o załatwienie kwestyi węgierskiej, za co przyzujący wzywał go do porządku, a w końcu rzekł się głosu oświadczać, że nie może zdania swego wyłuszczyć. Dalej mówili przeciw wnioskowi wydziału: *Taschek*, *Brinz*, *Brestl* i *Schindler*, a za wnioskiem *Kaiser*, *Tinti*, *Teutsch* i *Kromer*. Potem nastąpiły debaty specjalne, i przyjęto sześć pierwszych artykułów projektu ustawy z nieznaczniemi tylko poprawkami podług wniosków wydziału.

Z *Pesztu* piszą, że podług doniesienia dzienników urzędowych z 31. maja nastąpić ma przybycie *Najjas. Puna* do *Pesztu* dnia 6. b. m. między 10. i 12. godziną przed południem, że z rozkazu Jego Mości Cesarza nie będzie żadnych uroczystości przyjęcia, i że pobyt *Monarchy* w *Peszie* potrwa zapewne aż do 9. b. m.

W pruskiej izbie panów połączone komisye finansowa i handlowa zaleciły przyjęcie traktatu handlowego między związkiem cłowym i *Austrią* zawartego. Co do artykułu 25. relacya tychże komisyj powiada, iż klauzula odnosząca się do jedności pod względem celnym, z dawniejszego traktatu w odmienionym tylko kształcie przeniesiona, a przez dodatek na samym końcu tak znacznie osłabiona została, iż *Austria* prawa do jedności celnej z niej wynioskować nie zdoła. Zresztą ufać można, iż rząd pruski wszelkim usiłowaniam w tej mierze opierać się będzie z tą samą energią i wytrwałością, jakiej przy negocyacyach o odnowienie związku cłowego dostatecznie dał dowody.

Co do układów między *Turynem* i *Rzymem* zawiera *Patrie* następujące doniesienie: „Dzienniki zajmują się ciągle podróżą pana de *Revel* do *Rzymu* i przywiązują do niej misję rządu włoskiego. Nasze najnowsze wiadomości pozwalają nam zapewnić, że p. *Revel* nie otrzymał żadnej zgody misji. Zawsze jednak pokazuje się z tych wiadomości, że p. de *Revel* z własnego popędu i nieulegając żadnemu wpływowi rządowemu, tylko z przywiązania do stolicy apostolskiej i do dynastyi sabaudzkiej uważał za rzecz stosowną korzystać z pobytu swego w *Rzymie*, by przemawiać za polityką transakcyjną, której tłumaczem może być prędzej niż kto inny dla znanych antecedeneyi swoich i wysokiego szacunku, który posiada.

Jak donoszą dzienniki francuskie, wyprawił *Cesarz meykański* zaraz po nadejściu wiadomości o kapitulacyi *Leogo* i *Johnstona*, szefa swego gabinetu pana *Elion* do *Washingtonu*, ażeby wyjaśnił tam powody, które w ciągu wojny musiały wstrzymywać *Cesarza* od zawiązania ze *Stazami* zjednoczonemi przyjaźnego stosunku, który jednak teraz gotów jest zawiązać. *La France* powiada przytem, że odpowiedz. jaką dał prezydent *Stanów zjednoczonych* posłowi francuzkiemu na audyencyi recepcyjnej, usprawiedliwia nadzieję, że także reprezentant *Mexyku* otrzyma pomyślne zapewnienia.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 31. maja. (Nowiny dworu.) Podług doniesienia z *Ischlu* przybyli tam *Najjaśniejsi Państwo* z najdostojniejszymi dziećmi swemi w poniedziałek około godziny 6tej wieczorem w najlepszym zdrowiu. *Ischl* był na przyjęcie cesarskiej familii świetnie przystrojony; ludność nawet z okolicy spieszyła tłumnie, ażeby powitać Ich Mość Cesarstwo. Także wszystkie stacye, przez które przejeżdżali najdostojniejsi podróżni, były świetnie przystrojone, i wszędzie licznie zebrałi mieszkańcy witali pociąg radośnemi okrzykami. *Najjasu*, Pan przybędzie dziś zrana o godzinie 10tej pociągiem kurjerskim z *Ischlu* na dworzec kolei do *Penzingu* i uda się stamtąd do *Schönbrunnu*. We czwartek przybędzie Jego Mość Cesarz do *Wiednia* i będzie udzielać posłuchania. — *Cesarzowa Karolina Augusta* odjedzie z końcem tego tygodnia do *Salcburga*.

(Reskrypt Jego Excel. ministra spraw zagranicznych do prezydium izby deputowanych.)

Jego Excelencya p. minister spraw zagranicznych hr. *Mensdorff* przesłał do prezydium izby deputowanych reskrypt, w którym podaje wyjaśnienia:

a) co do rezultatu tych rozporządzeń, które poczynione zostały skutkiem zyczeń wyrażonych przez wysoką radę państwa przy

obradach nad budżetem z roku 1862 pod względem konsulatów, i

b) o wypływającej ząd potrzebie dodatkowego wpisania kwoty 24.900 zlr. do budżetu na rok 1866 dla pokrycia nieprzewidzianych przedtem wydatków na kilka reprezentacji konsularnych, a mianowicie w Persyi, w Meksyku i w Malcie.

Po przytoczeniu życzeń wyrażonych przez obie izby Rady państwa, powiada Jego Excelencya w swoim reskrypcie:

Na powyższe życzenie mam zaszczyt odpowiedzieć co następuje.

Zyczenie wys. izby panów sub 1. żąda równie jak zyczenie wys. izby deputowanych pod b), ażeby raporta konsulatów o ruchu handlowym i nawigacyjnym w ich okręgu urzędowym o ile możności jak najzupełniej i najspieszniej stały się przystępnymi dla interesowanych kół i korporacji.

Zupełnie w duchu tych życzeń postąpiono faktycznie już wtedy, gdy zostały one wyrażone. Konsulaty otrzymały już dawno polecenie, ażeby ile możności jak najobszerniej donosiły o obrocie i widokach handlu austriackiego na targowicach zagranicznych. Przy każdej nadarzającej się sposobności bywają one wzywane także do nadsefania specjalnych raportów i zawsze czynią one zadość tym rozporządzeniom.

Wszystkie szczegółowe doniesienia o bieżącym obrocie i wspomniane specjalne raporta odsełają konsulaty wprost i najspieszniejszą drogą do c. k. ministerstwa handlu. Wszelkie zaś tabelaryczne przeglądy handlowego i nawigacyjnego ruchu, których mają dostarczać konsulaty w pewnych dłuższych terminach, a które obowiązane są c. k. poselstwa wyprawiać do ministerstwa spraw zagranicznych, oddaje też ministerstwo zaraz po przejrzeniu c. k. ministerstwu handlu do dalszego użytku.

C. k. ministerym handlu stara się otrzymany materiał jak najspieszniej i najzupełniej podać do wiadomości publicznej za pośrednictwem czasopism *Austria*, *Oesterreichischer Central-Anzeiger für Handel und Gewerbe* i innych prócz osobnego zakomunikowania pewnych przedmiotów izdom handlowym i innym interesowanym korporacyom.

Ministerya spraw zagranicznych i handlu nie wiedziałyby, co z ich strony prócz tego od wielu lat istniejącego urzędzenia w tej sprawie jeszcze należałoby uczynić, gdyby coroczne ogłaszanie głównego sprawozdania, zestawionego z pojedynczych sprawozdań od rozmaitych konsulatów nadsyłanych, nie ułatwiałoby przeglądu wszystkich stosunków zewnętrznego handlu Austrii. Peryodyczne ogłaszanie takich przeglądów nie powinno podlegać żadnym trudnościom. Aby konsularne sprawozdania o handlu i żegludze przyniosły w praktyce pożytek, potrzeba aby coraz szersze koła handlowe i przemysłowe brały je istotnie do wiadomości, i aby korzystały ze wskazówek, co dotychczas niestety było bardzo mało uwzględniane.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(*Sprawy parlamentarne.*) Przedłożono sprawozdanie wydziału względem wynagrodzenia mającego się uiszczać Lloydowi austriackiemu za pełnienie służby pocztowej na morzu. Większość wydziału (sprawozdawca Dr. Mühlfeld) proponuje zapłatę według liczby mil w sumie rocznej najwyżej 2 miliony; mniejszość (sprawozdawca Skene) proponuje, aby ta suma nie przewyższała 1,800,000 zlr. Uгода ma obowiązywać do roku 1871.

Wydział celny zatwierdził już taryfę tymczasową i zdanie sprawy poruczył znowu Drowi Brestl.

Anglia.

Londyn, 28go maja. (*List Disraeliego do wyborców.*) P. Disraeli wystosował list otwarty do swoich wyborców w hrabstwie Buckingham, gdzie określa mianowicie stanowisko konserwatywistowskiego stronnictwa względem świeżo znów obudzonej sprawy reformy wyborczej. Mówi w tym liście:

„Usiłowania opozycji konserwatystów w ciągu ostatnich lat sześciu nie były zaprawdę ani bez znaczenia, ani bez pożytku. Tej to opozycji udało się spędzić z pola takie projekta, w celu przeprowadzenia których utworzył się był obecny gabinet; ona wykształciła polityczny zmysł kraju, usposobiła do wydania dojrzałszego i światlejszego sądu w zajmujących go sprawach. Od rozszerzenia prawa wyborczego zależy rzeczywicie stosunek wpływu i władzy. Zdaje mi się, że pierwiastkowy plan naszej starodawnej a z tylu względów mądrej konstytucji wskazuje nam drogę, jaką nadal i w tej sprawie iść powinniśmy. Ustawa nasza utwierdziła narodowe prawa przez to, że nie powierzyła władzy rozmaicie zmieszanemu tłumowi, lecz pewnym stanom czyli klasom; a rzeczą jest roztropnego rządu baczyć na to, aby żywiły składowe tych stanów w trafnym były stosunku do stopnia moralnego i materialnego rozwinięcia kraju. Bardzo być może, iż opinia publiczna nie jest jeszcze dostatecznie wyrobioną i dojrzałą do przedsięwzięcia stanowczego kroku na prawodawczej drodze; lecz tak dalece zainteresowała się już tą kwestyą, że ją z pożytkiem roztrząsać potrafi. Skoro nadejdzie chwila działania, będziemy mogli istotnie w duchu konstytucji postąpić, przypuszczając do prerogatywy politycznej najlepszych z każdej klasy, a nie wpadając w demokrację, która daje przewagę jednej i to najmniej oświeconej klasie narodu. Jakkolwiek przywódcy konserwatywnego stronnictwa nigdy się nie lekali odpowiedzialności za swe postęпки, nie myślą przecież cisnąć się natarczywie do władzy; urząd bowiem bez rzeczywistej powagi

może tylko próżności pochlebiać, ale szlachetnej ambicyi nigdy nie zaspokoi.

Belgia.

(*Wrażenie smutnych doniesień z Meksyku.*) Z Brukseli piszą pod dniem 28. maja, iż smutne wiadomości z Meksyku o porażce jednego oddziału legii belgijskiej głębokie i powszechne zrobiły wrażenie; niepewność o los jeńców, którzy się w ręce powstańców dostali, i w ogóle niepewność o los ziomeków w Meksyku nie mało się przyczyniają do utrzymania smutnego usposobienia stolicy tutejszej, zwłaszcza że choroba Króla wszystkich od dawna już zasmuca. Biuletynu o porażce pod Tacamburo zaprzecza widocznie różnym doniesieniom dzienników paryżskich o stanie rzeczy w Meksyku. *Constitutionnel* zamieszcza ciągle doniesienia o najlepszych stosunkach między Francją a rządem Stanów zjednoczonych, zapewnia, iż rząd ten nie dozwoli werbnaków na rzecz Juareza, listy zaś, które wprost z Ameryki nadeszły, piszą i owszem, że werbunki wciąż trwają, że Juarez znać już sukursa z północnej Ameryki odebrał. Rząd amerykański zabrania wprowadzić zbrojną emigracyę, ale urzędnicy, którzy czuwać nad tem mają, ażeby nie takiego się nie działo, co by interesowi ogółu przeciwne być mogło, i którzy sprawują niejako urząd policji centralnego rządu, urzędnicy ci dotąd żadnych jeszcze instrukcyj nie odebrali. Zresztą rząd unii amerykańskiej nie może zakazywać emigracyi i wywozu broni. W Brukseli wielkie zrobiła wrażenie wiadomość o bohaterkiej śmierci syna ministra wojny, który zaprasza na obchód pogrzebowy młodzieńca wielkie nadzieje rokującego. Książę Brabantu jeszcze nie powrócił i dotąd jeszcze bawi w Londynie pomimo słabości zdrowia sędziwego Króla. Zdaje się, iż książę ma w Londynie misję dyplomatyczną, odnoszącą się do sprawy meksykańskiej. Stara się on podobno o skłonienie Anglii do wspólnego działania z Francją. W przeszły piątek miał mieć całogodzinną konferencyę z lordem Palmerstonem.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 31. maja. (*Sprostowanie fałszywych wiadomości.*) *Dzien. Warsz.* pisze: Przytoczymy mały fakt dla okazania do jakiego stopnia, dzienniki zagraniczne nawet bardzo bliskie, są dobrze zawiadomione o sprawach Polski. Dzienniki te w korespondencyach z Warszawy, robią tysiące domysłów, niedorzeczniejszych jedne od drugich co do wyjazdu JW. hrabiego Namiesznika do St. Petersburga. Tak naprzykład *Dzien. Poz.* powiada pomiędzy innymi, że JW. hrabia Berg wyjechał do St. Petersburga, ale że p. Milutin pozostał w Warszawie, ażeby swobodnie, podczas jego nieobecności, rozstrzygnąć wszystkie czyny jego zarządu. Wszakże JW. hrabia Berg i p. Milutin jednego dnia opuścili Warszawę. powołani obydwaj do Petersburga dla asystowania przy pogrzebie J. C. W. W. Ks. Cesarzowicza Mikołaja Alexandrowicza.

Rosya.

(*Otwarcie uniwersytetu noworosyjskiego w Odessie.*) *Rus. Inw.* pisze: D. 1. maja, jak wiadomo, nastąpiło uroczyste otwarcie uniwersytetu noworosyjskiego, powstałego z zreorganizowanego liceum rysszeljewskiego. W *Odes. Wiestniku* piszą, że uroczystość dnia tego rozpoczęła się nabożeństwem, odprawionem przez najprzewielebniejszego Dymitra, arcybiskupa chersońskiego i odeskiego, w cerkwi aleksandro-newskiej liceum, w obec p. głównego naczelnika kraju, generał-adjutanta Kotzebue, wyższych urzędników zarządu okręgu wojennego odeskiego, p. odeskiego naczelnika miasta, naczelników oddzielnych zarządów i mnóstwa miłośników oświaty ojezystej, którzy pragnęli w otwarciu uniwersytetu uczcić nowy krok naprzód na drodze moralnego rozwoju tego kraju. Znaczącą tę uroczystość zaszczytlił swą obecnością, dama orderowa j. o. księżna E. K. Woroncowa i wiele innych dam towarzystwa odeskiego. Po ukończeniu nabożeństwa publiczność zaproszoną została do sali posiedzeń uroczystych nowego uniwersytetu, gdzie kurator okręgu naukowego odeskiego, rzeczywisty radzca stanu A. A. Arcimowicz, odczytał z katedry wszelkie ustawy, dotyczące otwarcia uniwersytetu noworosyjskiego, i wyjaśnił stopniowy rozwój myśli o konieczności utworzenia w kraju noworosyjskim wyższego zakładu naukowego.

Ameryka.

(*Szczegóły ujęcia Jeffersona Davisa.*) Według ostatnich doniesień uwięzienie Jeffersona Davisa, byłego prezydenta rządu separatystów, nastąpiło pod Irinsville, o 75 mil od Macon, dnia 13go maja z rana o godzinie w pół do czwartej. Dwa pułki jazdy ścigały nieprzyjaciela i nareszcie go dogaały. Z raportów podpułkowników Herdy i Pritschard wynika, iż schwytaenie Davisa lepiej jeszcze byłoby się udało, i większa liczba jego spólników z nim razem ujęta być mogła, gdyby nie ta okoliczność, że dwa oddziały jazdy, w nocy miały się wzajemnie za nieprzyjacielskie i jedni do drugich strzelali. Strzały te w pobliżu obozu samego, wywołały w nim alarm. Jefferson Davis wziął w prędkości suknie swej żony, schronił się do poblizkiego lasu i ucieczka byłaby mu się może udała, gdyby go boby nie były zdradziły, zwracając uwagę żołnierzy na kobietę uciekającą w bótach męzkich. Dognano go więc i otoczono. Chciał się bronić nożem, ale ze wszech stron pokazano mu rewolwery i to skłoniło go do poddania się. Poddał się jednak z wyrazami najwyższego oburzenia, iż go z taką zawziętością ści-

gano; sądził, że rząd w Washingtonie za nadto jest wspaniałomyślny ażeby nakazać takie polowanie na kobiety i dzieci. Żona jego, po pierwszym wzruszeniu powiedziała podpułkownikowi Harden, ażeby ludziom swym nakazał gładne obchodzenie się z pojmanym, bo tenże ostroby kilku z nich ukarał.

Wraz z Jeffersonem Davis uwięziono jego żonę, jego siostrę, brata jego, jeneralnego dyrektora poczt Regena, prywatnego sekretarza Davisa, pułkownika Harrisona, adjutanta jego, pułkownika Johnsona, prócz tego pułkownika Morrisa Sablik i porucznika Hathway i wiele innych jeszcze osób. Prócz tego uniońscy zdobyli pięć wozów ładownych i kilka ambulansów. W nieszczęśliwym nocnym spotkaniu obu pułków jazdy północnej padło dwóch ludzi, a czterech było raniomych.

Panama, 20. kwietnia. (*Powstanie w południowych prowincjach Peru*) coraz się szerzy. Wiadomości z Limy z 14go kwietnia źle przedstawiają położenie rządu republiki. Departamenty Arequipa, Moquegua, Puno i Cuzco, przyłączyły się do ruchu, którego duszą jest niejaki pułkownik Prado, człowiek jak powiadają ambitny i niepospolitych zdolności. Siłami zaś wojennymi powstańców na południu dowodzi jeneral Bustamente. Hasłem powstania jest zwalenie prezydenta Pezeta, za sromotny pokój z Hiszpanią, zawarty dla ocalenia wysp Chincha, z których jak wiadomo wywóz guana głównym jest skarbu publicznego dochodem. Umiarkowana i rozsądna część narodu w stolicy mianowicie, trzymając z prezydentem, ale na kolorowy tłum nie a nie liczyć nie można. Admiralski Mariański, wysłany z fregaty „Amazonas“ w celu przywrócenia do posłuszeństwa miasta portowego Arica, wrócił nie nie wskórawszy. Zauważał niby ataku na skutek interwencji konsulów zagranicznych; ale może baterie powstańców więcej się do tego przyczyniły. Ma teraz wypłynąć nowa, silniejsza wyprawa, z wojskiem lądowym. Północnych prowincji rząd także pewnym nie jest; zresztą prezydent wszelką możliwą rozwija energię i przed burzą nie ustępuje. Tymczasem hiszpańska eskadra stoi wciąż przed Callao i czeka na wypadki. Wszelki inny rząd w Peru, też same będzie miał kłopoty: bez przyjęcia pokoju nie oddadzą Hiszpanie wysp Chincha.

23. kwietnia. — Ostatnia poczta z Limy datowana 13. kwietnia, z Paiza 17. donosi: Powstanie rozpościera się już i na Północy: przyłączył się doń cały departament Paiza z portowym miastem Paiza. W Cajamarca oddział wojska przeszedł także do powstańców. Następna poczta przyniesie nam pewno wiadomość o zwaleniu prezydenta Pezeta, przed pół rokiem jeszcze tak wielbionego! Zwycięstwo powstańców spowoduje wznowienie wojny z Hiszpanią. Ale jak i czem ja Peruwianie prowadzić będą!

Chronika.

(Pożary.) Dnia 19. b. m. wybuchł pożar w Wierzbowie w powiecie Brzeżańskim i pochłonął 5 domów włościańskich z budynkami gospodarskimi, zapasami zboża i słomy. Utrzymują, że ogień zapuściły dzieci przy zabawie.

W nocy z 21. na 22 b. m. spaliły się w Zubrzy w powiecie lwowskim dwa domy włościańskie z budynkami gospodarskimi. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

W Kramarzówce w powiecie Jarosławskim spalił się d. 23. b. m. dom włościański z zabudowaniem gospodarskim. Ogień był podłożony.

(Burza.) Dni: 28. b. m. pomiędzy godziną 3 a 4 po południu powstała gwałtowna burza w Jaworowie na ulicach garncarskiej i wałowej, pozrywała dachy z wielu domów i budynków gospodarskich, nawet wiele drzew wyrwała z korzeniem.

W innych stronach miasta panowała pod tę porę zupełna cisza.

(Piorun.) W Basznie dolnej w powiecie Lubaczowskim uderzył piorun dnia 25. b. m. na pastwisko i zabił 11 sztuk bydła.

(Wiadomość bibliograficzna.) Wyszli właśnie piaty zeszyt tegoroczny wychodzącego w Krakowie „Zasopisma poświęconego prawu i umiejętności politycznym“, i zawiera następujące artykuły: 1) Uwagi nad projektem niemieckiej procedury cywilnej przez prof. Dra Michała Kocyńskiego (ciąg dalszy). 2) Ocenienie wpływu now. pow. niemieckiego prawa handlowego na cywilne postępowanie sądowe w Austrii skreślił O. P. Dr. J. O. Berggrün. 3) Rzecz o seminarjum statystycznym w Berlinie przez Dr. Mieczysława Marasę. 4) Wiadomości literackie. 5) Praktyka sądowa. 6) Korespondencja naukowa. 7) Bibliografia.

(Pośpieszny pociąg Berliński) jadąc d. 23. b. m. do Dortmund został w pobliżu Gütersloh ugodzony od pioruna. Lina sygnałowa służyła mu za przewodnik. Jeden z posługaczy został przez pół porażony.

(Ludność Stanów zjednoczonych) w r. 1793 roku wynosiła 3,929,328, wartość przywozu 31 milionów, wywozu 26 milionów dolarów.

W r. 1861 liczba ludności wynosiła 31,448,322, przywozu 362,166,254 dolarów, wywozu 409,122,216 dolarów. W r. 1851 Stany zjednoczone miały 10,287 mil. kolei żelaznych, 16,000 mil. telegraficznej komunikacji; w ciągu dziesięciu lat liczby te potroiły się prawie; linie kolei ciągną się na 30,287 mil., druty telegraficzne na 40,000 mil.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 1. czerwca. (*Ceny mięsa wołowego*.) Następujący z tutejszych przemysłowców profesji rzeźniczej podali na bieżący miesiąc najniższe ceny 1 & mięsa wołowego: a) dla ludności chrześcijańskiej: Jan Zeliński (w jatkach na Krakowskim) od 15 do 24 c., Agnieszka Zaworska (tamże) od 16 do 24 c., Daniel Beitscher (Nr. 734^{1/2}) od 15 do 24 c., Łukasz Hatakowski

(Nr. 16 m.) od 14 do 22 c., Wolf Hass (Nr. 450^{1/4}) od 15 do 23 c.; b) dla ludności izraelskiej: Józef Pordes i Józef Mayer (Nr. 426^{3/4}) wszystkie gatunki mięsa po 19 c., Antoni Kolmann, Hersch Horn i Fischel Luft (w jatkach izraelskich), Izaak Pordes (Nr. 580 m.), Maciej Kempicki (Nr. 135^{3/4}), Izaak Flachs (Nr. 193^{3/4}), Hersch Teteles (Nr. 26^{3/4}), Andrzej Mokrzycki (Nr. 432^{3/4}), Ignacy Kotowicz (Nr. 425^{3/4}) po 20 c.

Wiedeń, 30. maja. (*Targ na woły*.) Na wczorajszym targu było 1705 wołów węgier., 1146 galic. i 186 krajowych. Z tych sprzedano na potrzebę miejscową 1841 sztuk, na prowincję 1131 sztuk i płacono za 1 sztukę ważącą 510 do 750 & 135 złr. do 180 złr., a za cielęta 22 złr. 50 c. do 25 złr. w. a.

(*Jeneralne zgromadzenie akcyonaryuszów kolei żelaznej Lwowsko-Czerniowieckiej*) odbyło się w Wiedniu w dniu 30. maja pod przewodnictwem księcia Leona Sapiehy, w obecności c. k. radcy Rinnera, jako komisarza rządowego. Sprawozdanie skreśliło dzieje powstania tego przedsiębiorstwa. Chociaż założona złotem angielskim, spółka jest przecież czysto austriacka. Rząd zagwarantował jej czysty przychód w wysokości 1,500,000 złr. w srebrze. Ze zaś p. Brassy podjął się budować drogi żelaznej za kapitał odpowiadający procentowi tylko 600,000 złr. przeto zostaje 900,000 złr. rocznie do podziału między akcyonaryuszów, a zatem 7% od kapitału akcyjnego. Plany budowy zatwierdzone już są z małymi wyjątkami. Roboty rozpoczęte są na 37 punktach i przeszło 6000 robotników znajduje się w ruchu. Roboty ziemne będą w krótko ukończone, stawianie budynków wnet się rozpocznie, inventarz ruchu sprawiony będzie. W końcu rada zawiadowcza zapowiada, iż w roku bieżącym 15% wpłata na akcje zadana będzie. Do sprawozdania tego jeneralny sekretarz Uffenheim dodaje, iż ze strony rady zawiadowczej ustanowieni są inżynierowie, a między nimi zaszczytnie znany inżynier angielski M. Clean dla dopilnowania robót. — Zanim towarzystwo przystąpiło do wyboru rady nadzorczej, Dr. Mosing wywołał zwawa rozprawę zwracając na to uwagę, iż przy kolei lwowsko-czerniowieckiej szczególny jest stosunek między radą zawiadowczą a przedsiębiorcami budowy, i nikogo nie podając w podejrzenie mówca oświadcza, iż byłoby wielkim zaspokojeniem dla niego i dla stronnictwa niepodległego, gdyby rada zawiadowcza i jeneralne zgromadzenie do rady nadzorczej wybrały meżów niewątpliwiej niepodległości. Przeciwno mowie tej wystąpił Dr. Giska protestując przeciwko pretensji, jakoby stronnictwo którego egzystencja wcale jest nieznaną, jedynie niepodległym być miało, protestuje przeciwko podejrzewaniu rady zawiadowczej, jakoby też stronnictwo względem przedsiębiorcy budowy występowała; wszakże prospekt przedsiębiorstwa każdemu jasno wystawił w jaki sposób budowa prowadzona być ma, i w końcu oświadcza, iż byłby nader niewłaściwym uważać radę nadzorczą jako kontrolora rady zawiadowczej. W tym samym duchu przemówili Dr. Schindler i p. Bontaux, ten ostatni w języku francuskim, a akcyonaryusz Warrens zapytał się kto złożył dukt przez ministerium handlu za niewłaściwy uznany, jak stosunek między radą zawiadowczą a przedsiębiorstwem budowy był pomyślany, czy jest kontrakt regulujący wszystkie kwestje sporne i kto pilnuje budowy kolei. Dr. Giska odpowiada p. Warrens, iż plany złożone zostały rządowi w najmniejszych szczegółach, rząd niektóre zmiany uczynił i według zmian tych budowa kolei się prowadzi. Towarzystwo reprezentowane jest przy budowie jak najdostateczniej przez techników na wszelką ufność zasługujących, kontrakt zaś z p. Brassyem zawarty został w taki sposób, iż wszelka korzyść jest raczej po stronie towarzystwa niż po stronie przedsiębiorcy. W końcu Dr. Giska nadmienia, iż według statutu rada nadzorcza jest jeno wydziałem do przejrzania rachunków. Następnie przystąpiono do głosowania; wybrani zostali na członków rady nadzorczej pp. Kirchmayer, Pfaffler i Stern. W końcu jeneralny sekretarz Uffenheim referował co do trzeciego punktu porządku dziennego przedłużenie kolei do morza Czarnego. Kapitaliści angielscy zajęli się tym przedmiotem; rada zawiadowcza drogi żelaznej lwowsko-czerniowieckiej złączyła się z nimi. Są projekta przedłużenia kolei do Odessy lub do Galacu. Kolej lwowsko-czerniowiecka byłaby tym sposobem ogniwem łączącym morze Czarne z środkową Europą. Z Wiednia będzie można stanąć w 48 godzinach w Odessie, w 75 godzinach w Petersburgu, a w 60 godzinach w Konstantynopolu. Rząd rosyjski projektowi temu bardzo się okazał przychylnym. Zamianowana została ze strony tego rządu komisya dla zbadania planu budowy gwoli oznaczenia wysokości sumy jako roczny dochód gwarantować się mającej; towarzystwo wezwane zostało, ażeby w tej komisji przez inżynierów swych reprezentować się kazało. Rada zawiadowcza prosi zatem o upoważnienie wzięcia udziału w negocyacjach w duchu powyższym, z zastrzeżeniem późniejszej uchwały jeneralnego zgromadzenia względem właściwej koncepcji. Jeneralne zgromadzenie przyjęło jeduomyślnie wnioski powyższe, poczem posiedzenie zamknięte zostało.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 1. czerwca. Dzisiejsza *Gazeta wiedeńska* ogłasza dwa reskrypta cesarskie do Bana Krocacy barona Sokcewica, jeden względem zwołania kroackiego sejmiku krajowego na dzień 17. lipca, a drugi względem przyzwolenia regulaminu wyborczego dla przyszłego sejmiku.

Berlin, 31. maja. Traktat handlowy między związkiem celnym i Anglią podpisali wczoraj obostronni pełnomocnicy. — Jutro przybędzie tu Wielki Książę Oldenburski, jak słychać, w sprawie Księstw nadelbiańskich.

Kopenhaga, 30. maja. Wszyscy dawniejsi członkowie izby ludu Rady państwa zostali na nowo wybrani. W dwóch obwodach była opozycja bardzo burzliwa.

Londyn, 30. maja. W izbie niższej na interpelacye pana Lefevre odpowiedział lord Palmerston: Depesza amerykańska zażądała wynagrodzenia szkody, podobnie jak poprzednia. Została ona ułożona po śmierci Lincolna, prawdopodobnie podług jego instrukcyi; Layard zaś dodał, że żądania tego nie ponawiano więcej.

Nowy Jork, 20. maja. Davis i Alex. Steffens przybyli do fortu Monroe i zostali internowani w kazamatach. Przeciw Davisowi nie zrobiono jeszcze żadnego stanowczego zeznania, któreby dowodziło współwiny jego. — Magruder jest zdecydowany prowadzić dalej wojnę. Agitacya względem wychodźstwa do Meksyku zmniejsza się.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. czerwca 1865.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. czerwca.

Hotel George: PP. Hr. Starzyński Bol., z Rosyi. — Bocheński J., z Głębocka. — Kellermann Ant., z Tryńca. — Papius Jan, z Grzędy. — Stefanowicz Kaj., z Bojan.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. czerwca.

PP.: Ks. Stouca Jan, ks. mol. pułk. i Hr. Borkowski Sew., do Wiednia. — Hr. Della Scalla Hier., do Kalinestii. — Glixelli Th., do Chodorowa. — Hauhart Mik. i Jakisz Nara., do Wiednia. — Jakubowicz Ant., do Kuzmina. — Petrowicz Fr., do Wiednia. — Uieniecki Win., do Wolicy.

THEATRUM.

Dziś (przedstawienie polskie): „Tyran Padwy czyli Rywalki.“ dramat w 4 aktach z francuzkiego. Jutro (przedst. niem.): „Eine Liebsehaft in Briefen“, komedia w 2 aktach; „Dir wie mir“, komedia w 1 akcie; „Der Präsident“, komedia w 1 akcie. Występ gościnnie: p. Antoniego Ascher z Wiednia.

Kurs Lwowski.

Dnia 1. czerwca.

Table with 4 columns: Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Polski kurant i pięcionotówka, Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł., Galicyjskie obligacye indemnizacyjne, 5% Pożyczka narodowa, Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 1. czerwca.

Table with 2 columns: 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akcyje banku wiedeńskiego, Londyn, 10 funtów szterlingów, Srebro, Dukat pojedynczy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. maja

Table with 2 columns: A. Dług państwowy, B. Krajów koronnych.

Table with 2 columns: 1. Stan oblig. domestykaln., 2. Akcyje.

Table with 2 columns: Banku narod., Banku (na 12 m. 5%), 5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Table with 2 columns: 6. Losy, 7. Weksle, 8. Kurs złota.

Obligacye indemnizacyjne po 5% za 100 zł.